

slagets § 3 om Ændring af de Minimalkurser, som Nationalbanken er pligtig at holde. Ved at ændre dem fra omkring 70 til omkring 90 opnaas der ikke alene det, at vi sikrer os imod en Nædgang af Kronen, imod Prisstigning o. s. v., men der opnaas ogsaa, at Omraadet for Spekulationen i høj Grad indskrænkes. Spekulationen har hidtil kunnet boltre sig fra en Kurs af omkring 70 op til 100, den vil efter dette Lovforslags Vedtagelse kun have Spillerummet mellem 90 og 100. Deraf følger ganske naturligt, at ogsaa de daglige Udsving utvivlsomt vil blive mindre. En Spekulation, der har et saa vidt Spillerum som fra 70 til 100, vil fra Dag til Dag frembringe langt større Udsving end en Spekulation, der har et Spillerum fra 90 til 100. Og hertil kommer, at efterhaanden som Kronen naar opad, bliver, om jeg saa maa sige, Fjederen mere spændt, og der bliver i Virkeligheden mindre Mulighed for Spekulation. Jeg tror derfor, at vi opnaar en roligere Kronekurs, ogsaa fra Dag til Dag. Man maa huske paa, at selv med en gulddøselig Mønt vil Kronekursen kunne svinge; den vil i særlig kritiske Tilfælde kunne svinge fra det højeste Guldpunkt til det laveste.

For at sikre og muliggøre det for Nationalbanken at holde Kronekursen oppe paa henimod 90 er den nugældende Valutalovs § 2 foreslaaet ændret, idet Valutakrediten ikke stilles til Raadighed, som efter den gamle Lov, alene til Opretholdelse af Minimumskursen, men nu ændres til at kunne staa til Raadighed ogsaa til Opretholdelse af den forhøjede Kurs af omkring 90, ja, overhovedet stilles til Raadighed for Nationalbanken i Overensstemmelse med Ministeriets og Valutaudvalgets Indstilling. Jeg tror, man derved har opnaaet den Ændring i den gældende Valutalov, som de ændrede Kronekurser har nødvendiggjort.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg kun lige nævne. Den ene gaar ud paa Afvikling af Kursegaliseringens fonden, den delvise Afvikling vil jeg kalde det, idet de 3 Millioner £ nu skabes om til en anden Form for Valutareserve, medens Kursegaliseringens fonden tilbagebetales. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, naar han nu faar Ordet, vil rette en varm Tak til den højtærede Statsminister for at have bragt Kronens Forhold i en saadan Orden, at hans Kursegaliseringens fond faar en nogenlunde nydelig Død. De øvrige Bestemmelser, om at Valutacentralen og Kursegaliseringens fonden kan ophæves ved kgl. Anordning, er kun en Følge af, at Kursegaliseringens

ikke kan ophæves, før den er afviklet, og om Valutacentralen helt eller delvis skal ophæves, vil ganske naturligt afhænge af, hvorledes de økonomiske Forhold udvikler sig.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til videre og hurtig Behandling, idet jeg gentager, at hvis det er muligt at indskrænke sig til at forhandle om, hvad der i Dag er nødvendigt, tror jeg, vi bedst fremmer denne Sag, som i Forvejen er saare vanskelig, og som vi alle er enige om trænger til hurtigst mulig Afgørelse.

N. Neergaard: Hovedbestemmelserne i dette Lovforslag er jo Fastsættelsen af den nye Minimumskurs for Kronen til 88³/₄, der under særlige Forhold med Valutaudvalgets Samtykke kan sænkes til 85³/₄, samt at Dollarkreditten paa 40 Millioner og Egaliseringsfonden, der reduceres til 3 Millioner £, under Forbehold af Valutaudvalgets Samtykke stilles til Nationalbankens Raadighed til Hævdelse af Minimumskurserne.

Med Hensyn til Reduktionen af Egaliseringsfonden skal jeg ikke udtale mig nærmere; der er jo givet en fuldstændig Motivering derfor i Lovforslagets Motiver i Forbindelse med den højtærede Statsministers Udtalelser ved Forelæggelsen. Jeg skal gerne føje det ærede Medlem Hr. Trier i at udtale min Glæde over, at Egaliseringsfonden kan afvikles uden Tab. Det hed sig jo i sin Tid, at det Ministerium, jeg havde den Ære at staa i Spidsen for, havde formøbet alle disse mange Millioner. Vi protesterede den Gang, men denne Protest blev jo ikke velhørt fra Oppositionens Side. Jeg for mit Vedkommende har aldrig tvivlet om, at den danske Krone var i høj Grad undervurderet, og har derfor ikke opgivet Haabet om, at det kunde ske, som nu vil ske, nemlig at Egaliseringsfonden kan afvikles uden Tab. Naar derimod det ærede Medlem forlangte af mig, at jeg skulde rette en varm Tak, særlig til den højtærede Statsminister og den nuværende Regering for, at dette er sket, ja, saa mener jeg jo, at det, der er sket, er sket som en Følge af den almindelige Udvikling, hvilket nok som viser sig ved den norske Kronens ganske parallelle Bevægelse, og at det derfor vilde være noget malplaceret at give Regeringen Fortjenesten derfor.

Hvad Egaliseringsfonden angaar, overtager Staten nu den fulde Garanti, men samtidig formindskes altsaa Vægten af denne Garanti ved Egaliseringsfondens